

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐν ἡλικίᾳ ἀκμαίᾳ σχετικῶς εἰσέτι ἀπέθανεν ἐξ αἰφνιδίου θανάτου κατὰ τὴν 11 Ἰσταμένου ὁ Ἀριστείδης Κ. Οἰκονόμου, χρηματίσας ἄλλοτε εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετιῶν, ἐπιδοθεὶς δὲ τελευταίως εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον καὶ ἐκλεγθεὶς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, κατόπιν δὲ καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Οἰκονόμου ὀδυνηρὰν τοῖς πᾶσιν ἐνεποίησεν αἰσθησίν, ἀνυπόκριτον δ' ἐξεδηλώθη τὸ πένθος κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἰδίου ὑπὸ τῶν λαϊκῶν τάξεων, ὑπὲρ ὧν κατὰ προτίμησιν ἀφιέρωσε τὰς ἐνεργείας του, συντελέσας ὑπὲρ πάντα ἄλλο εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῶν καὶ ἐμπνεύσας αὐταῖς τὸ σωτήριον τῆς ἀδελφότητος πνεῦμα διὰ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν συντεχνιῶν. Ὁ Οἰκονόμου, ἦτο πρωτότυπος καὶ προνομιούχος φύσις. Ὁξὺς τὴν διάνοιαν, εὐφυής, ρέκτης, πεπρωτισμένος δι' ἠγίου μαθήσεως, κεκτημένος δὲ τὸ χάρισμα εὐφραδείας οὐ τῆς τυχούσης, διέπρεψε μὲν εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον καὶ διεκρίθη ἐπὶ ἀκεραιότητι καὶ ἀυστηρότητι, ἐπὶ τινὰ δὲ χρόνον κατέλαβε καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ στάδιῳ θέσιν ἐπίσημον. Πρώτην φοράν μετὰ πολλὰ ἐτη ἠκούσθη ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἢ κομψὴ τὴν φράσιν, καυστικὴ καὶ θαυραλέα εὐλωττία του θίγουσα ζητήματα ἄλλα παρὰ τὰ συνηθῆ, οὐκ ὀλίγοι δὲ ἦσαν τότε οἱ ἀποβλέψαντες μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸν ἰδεολόγον βουλευτὴν Καλαβρυτῶν καὶ πιστεύσαντες εἰς τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ ἀστὴρα, διὸ μετ' ὀλίγον κατὰ τὰς πολυθρολήτους ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου ὁ λαὸς τῆς Ἀττικῆς, ἡγουμένης τῆς νεολαίας τῆς πρωτευούσης, ἐνθουσιωδῶς ἐξέλεγεν αὐτὸν βουλευτήν. Ἄν ὁ Οἰκονόμου ἦτο πρακτικώτερος, ἂν ἐγίνωσκε νὰ συμμορφῶται κάλλιον μὲ τὰς περιστάσεις, αἵτινες πρόσφοροι τότε παρουσιάζοντο, ταχέως ἠθέλων ἀποκτήσει ὑπέροχον ἐν τῇ Πολιτείᾳ θέσιν. Δυστυχῶς ἔμεινε πάρα πολὺ προσηλωμένος εἰς τὰ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπραγματοποίητα αὐτοῦ ιδεώδη καὶ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος δὲν ἐδικαιώθησαν ὅσον ἔδει αἱ προσδοκίαι τῶν πολυαριθμῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν του. Ἄλλ' ὁ Οἰκονόμου δὲν ἦτο ἐκ τῶν εὐχερῶς ἀποκαμνόντων· ἐξηκολούθησεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν ιδεῶν αὐτοῦ παρέχων τὴν ὑποστήριξιν του εἰς τοὺς λαϊκοὺς συνεταιρισμοὺς του καὶ δημοσιεύων τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν περισπούδαστον σύγγραμμα περιοδικῶν, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἰδρυσε πρὸ ἐτῶν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἐμβριθεῖς πρωτοτύπους μελέτας, ἰσως δὲ θὰ ἐλάμβανε καὶ αὐτὸς μέρος ἐνεργὸν ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ, ἂν ὁ θάνατος δὲν ἀφήσπαζεν αὐτόν.

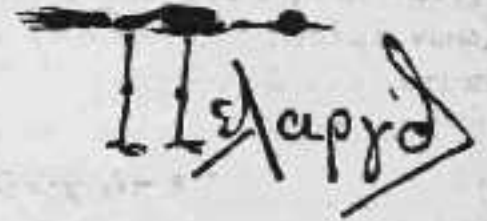
Ὁ θάνατος τοῦ Ἀριστείδου Οἰκονόμου εἶνε τοσοῦτο μᾶλλον θλιβερός, ὅσον ὁσημέραι ἐπαισθητῆ καθίσταται ἢ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσα λειψανδρία καὶ εἰς τὰς πυκνουμένας ἐσοεὶ τάξεις τῶν πολιτενομένων οὐδεμία διαφαίνεται ἐξελθούσα ὅπωςδῆποτε προσωπικότης, ἐφ' ἧς νὰ στηριχθῶσιν αἱ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες. Μὴ δυνηθέντες εἰς τὸ παρὸν φύλλον νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἰκόνα του, χαράττομεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἐκ καθήκοντος φιλίας καὶ ὑπολήψεως πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος.

Σ Γ Α Φ Ι Σ — Κ Ρ Η Τ Η

Μ' αὐτὴ τὴν νέα σύμβασι γὰρ τὴν φτωχὴν σταφίδα, ὡς ὁ Σωκράτης ξεφωνῶ πῶς... ἐν καὶ μόνον οἶδα: Ἀηλιτισμένοι χάσανε Παρασκευὴ καὶ Τρίτη καὶ ἀποκοπὴ ἐπήρατε νὰ λένε γὰρ τὴν Κρήτη.

Πλὴν δὲ αὐτὰ ποῦ λέγονται μὲ πατριώτου πόνον σημαίνουν καθαρῶτα αὐτὸ—αὐτὸ καὶ μόνον: δὲν πρόκειται γὰρ σύμβασι, γὰρ Κρήτη, γὰρ σταφίδα... Γὰρ ἐξουσία ἐγίνε τὸ μάτι τοῦ γαρίδα.

ΤΡΕΙΣ ΩΡΑΙ ΕΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩ

Διατὴ ἀνηλθον

— Κύριε Σπελτερίνη, εἶμαι δημοσιογράφος ἐπειδὴ δὲ μοῦ ἀρέσκει ὑπερβολικῶς νὰ γράφω ἄρθρα μὲ ὑψηλὰς ἐννοίας, νὰ ὑψώνω τὴν φωνὴν μου ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης Κρήτης καὶ τέλος νὰ βλέπω πάντα τὰ ζητήματα ἀπὸ ὑψηλῆς σκοπιᾶς θὰ σὰς παρακαλέσω, ὅταν ἀνέλθητε καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἀεροστάτου σας νὰ μὲ παραλάβητε μετὰ τῶν ἄλλων συνταξειδιωτῶν σας.

— Κύριε Συντάκτα, μοὶ ἀπήντησε θὰ κάμω μίαν ἀνάβασιν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς λογίους, ὅποτε θὰ προσκαλέσω καὶ ὑμᾶς...

Ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ἐν τῷ προσώπῳ μου ἐκπλήξει προσέθετο:

— Τὸ ταξειδίον αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸν δὲν θὰ μοὶ στοιχίσῃ τίποτε· οἱ λόγοί σας εἶνε τόσο καυφοί!

Τὴν ἐπομένην τῷ ὄντι ἔλαβον προσκλητήριον διὰ τοῦ ὁποίου μοὶ ἐγνωρίζετο, ὅτι μετὰ μεσημβριαν θὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἰδιαίτερον ταξειδίον χάριν τῆς ἐλαφροῦς φιλολογίας.

Αἱ προπαρασκευαί.

Μεταβὰς εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον εὗρον τὸν ἀκαταπόνητον ἀερονάυτην καταγινόμενον, τὸν πράκτορα αὐτοῦ κ. Νέγρη, τὸν κ. Μυριανθούση καὶ τὸν κ. Φιλήμονα. Εἶχε τὸν λόγον ὁ κ. Φιλήμων, ὅστις ὠμίλει περὶ τῶν δημοτικῶν ἔργων τὰ ὅποια θὰ κάμῃ καὶ ἀνέπτυσσε τὰς θεωρίας του περὶ ἐκκοπῆς τῶν δένδρων. Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Δήμαρχος ἠγόρευεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ἀερόστατον ἐξογκοῦτο μέχρις οὗ ὁ κ. Σπελτερίνη ἐφώνησε:

— Παῦσε, ἀρκεῖ!

Ἦτο πεπληρωμένον μόλις δὲ το συνεχράτουν οἱ παμπληθεῖς στερεοὶ πάσσαλοι.

— Ὅριστε, κύριοι· εἰσέλθετε εἰς τὴν καλαθίδα, προσέθηκεν ὁ κ. Σπελτερίνη.

Εἰσήλθομεν πάντες. Ὁ κ. Φιλήμων κατ' ἀρχὰς ἐδίστασε, διότι ἦτο καὶ ὁ κ. Νέγρη, ἀλλ' ἐπὶ τέλους εἰσήλθε.

Ἡ καλαθίς.

Ἐπειδὴ τὸ ταξειδίον ἦτο ἐπιστημονικὸν εἶχομεν ὅλοι ἐφοδικῶθαι καταλλήλως. Ὁ κ. Σπελτερίνη εἶχε λάβει μεθ'

ἑαυτοῦ τὸ Νοόμετρον τοῦ κ. Κασσιμάτη, ὁ κ. Φιλήμων ἕνα ἡμεροδείκτην τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐξ ἐκείνων οἷτινες ἔχουσι βαρόμετρον καὶ θερμομέτρον μένοντα ἀπαθῆ πρὸς οἰανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν, ἐγὼ εἶχον λάβει ἀρθρα τινὰ τοῦ γνωστοῦ οἰκονομολόγου, ἵνα δυνηθῶ τοῦλάχιστον εἰς τὰ νέφη νὰ ἐννοήσω τὸ ὕψος αὐτῶν, μόνος δὲ ὁ κ. Μυριανθούσης πανήρως φερόμενος ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῆ καὶ χρηματικῶς ἐκ τοῦ ταξειδίου παραλαβῶν πολλὰς μετοχὰς τοῦ Λαυρείου διὰ νὰ ... ὑψωθῶν.

Ὅταν ἀνυψώθημεν, ἀγνοῶ διατί, ἡ τετράγωνος καλαθὶς μοὶ ἐφάνη ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ὅταν ὁμως ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐκείνη περιεῖχεν ἐξ ὄλων τῶν ζῶων ἀμέσως ἐξηγήσα τὸ πρᾶγμα . . . ἐκλαμβάνων τὸν ἑαυτὸν μου ὡς Νῶε.

Ἄπο χιλίων μέτρων.

Ἄμα ὡς ἐφθάσαμεν εἰς ὕψος χιλίων μέτρων τὸ ἀεροστάτον ἔστη σχεδὸν ἀκίνητον, τότε ἤρξατο ζωηρὰ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Νέγρη καὶ τοῦ κ. Φιλήμονος περὶ τῶν παρελθουσῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὡς ἦτο δὲ ἐπόμενον διηρέθημεν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέρη. Ὁ κ. Μυριανθούσης ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ κ. Νέγρη καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ κ. Φιλήμονος. Ἐκεῖνοι μᾶς ἐφώναζον «Νέγρης-Λαός!» καὶ ἡμεῖς ἀπηντῶμεν διὰ τοῦ κλασικοῦ «Αἰών!»

Ἐγκαταλείψας μετ' ὀλίγον τὴν συζήτησιν ἔσ τρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰς Ἀθήνας ἐπωφεληθεὶς τῆς ἡρεμίας τοῦ ἀεροστάτου. Διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν βλέπω τὸν κ. Εὐαγγελίδην περιερχόμενον τὰς ὁδοὺς τῆς Πλάκας καὶ ἀναγινώσκοντα ἐφημερίδα τινὰ, ἣτις εἶχε δύο τυπογραφικὰ λάθη.

— Κενώσατε, φωνάζει ὁ κ. Σπελτερίνη διακόπτων τοὺς ρεμβασμούς μου. Ἐννοεῖτε εἰς τοιοῦτο πρόσταγμα τί ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὁ κ. Μυριανθούσης, ἐὰν ἦτο ἀφηρημένος; εὐτυχῶς δὲν ἦτο καὶ ἐκένωσεν ἕνα σάκκον χώματος . . . ἐντὸς τῆς καλαθίδος.

Ἄπο τρισχιλίων μέτρων.

Ἐνεκα τῶν κενώσεων εὐκόλως δύναται νὰ συμπεράνη τις, ὅτι ἀνυψούμεθα καταπληκτικῶς. Ρεῦμα ἀέρος μᾶς ἔφερε πρὸς τὴν Πεντέλην, αἰφνης ἄλλο πρὸς τὰ Πατήσια ἄλλο πρὸς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἄλλο πρὸς τὸ Φάληρον.

— Διάβολε! ἀνακράζει ὁ κ. Σπελτερίνη, ὁ δὲ κ. Μυριανθούσης ἔκαμε τρίς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Πῶς μεταβάλλεται εὐκόλως ἡ ἀτμοσφαῖρα!

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, προσέθηκα ἐγὼ, νὰ ἰδῆτε πῶς μεταβάλλεται ἡ πολιτικὴ ἀτμοσφαῖρα. Σήμερον μία ἐφημερίς εἶνε ὑπουργικὴ, αὔριον ἀντιπολιτευομένη, τὴν ἐπομένην δὲν τὸ ἔχει γὰρ τίποτε νὰ γίνῃ πάλιν κυβερνητικὴ καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐγνωρίσατε τὸν κ. Μίλησιν;

— Ὅχι.

— Ἐὰν τὸν ἐγνωρίζατε δὲν θὰ σὰς ἐφάνοντο ποσῶς παράδοξοι αἱ τοιαῦται μεταβολαί.

Πρὸς στιγμὴν καὶ πάλιν ἔστημεν ἀκίνητοι. Μόλις διακρίνω τὸν νέον σύλλογον τῶν δημοσιογράφων, τὸν κ. Παρασκευαΐδην καὶ τὸν Λυκαβητόν, ὅστις μοὶ φαίνεται ὡς κῶνον ἀντεστραμμένος. Ἡ πόλις εἶνε λευκὴ καὶ οὐδεμίαν ὁσμὴν ἀκούεται ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Βουλὴν δημοτικοῦ ἔργου. Ὑφ' ἡμᾶς βλέπομεν νέφη τὰ ὅποια παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κ. Φιλήμονος ἀποδεικνύονται ἀπλουστάτη σκόνη.

Ἡ κάθοδος.

— Ρίψατε τὸ τελευταῖον βλέμμα σας, διότι θὰ κατέλθωμεν, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Σπελτερίνη, ρεῦμα δὲ ἰσχυρὸν ἀέρος μᾶς ὤθει εἰς τὴν θάλασσαν. Ὡς εἰς τὴν κάθοδον τῶν μυρίων, ἐφωνάξαμεν ὅλοι: θάλασσα, θάλασσα!! καὶ ἤρχισαμεν νὰ τρέμωμεν ἐκ τοῦ φόβου.

— Μὴ φοβεῖσθε, ἔλεγε διαρκῶς ὁ τολμηρὸς ἀερονάυτης, μὴ φοβεῖσθε· θὰ πέσωμεν εἰς αὐτὸ τὸ κίτρινο χωράφι, κοντὰ εἰς τὸ ἄσπρο χαρτί.

Καὶ τῷ ὄντι! Κατήλθομεν πλησίον τοῦ λευκοῦ χαρτοῦ. Ἀφοῦ ἐζητωκραυγάσαμεν ὑπὲρ τῆς «Οὐρανίας» καὶ τοῦ κ. Σπελτερίνη ἐκ περιεργείας ἔλαβον τὸν ἐπὶ γῆς χάρτην, ὅστις ἦτο τεμαχίον ἐχημερίδος. Ἐρριψα ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ καί, ὡ τῆς σατανικῆς συμπτώσεως! ἀνέγνων εἰδοποίησιν τοῦ χαρτοπωλείου Πάλλη καὶ Κοτζιά περὶ πωλήσεως «χάρτου καθαρῆς» λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Δὲν γνωρίζω ὁποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ εὕρεσις αὕτη τοῦ τεμαχίου χάρτου πρὸς τὸν φόβον μας, γνωρίζω ὁμως, ὅτι ἀπεχωρίσθημεν ἵνα μεταβῶμεν ἕκαστος δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὰ ἴδια καὶ συνηντήθημεν πάντες αἱ ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ κ. Σπελτερίνη εἰς τὸ εἰρημένον χαρτοπωλεῖον.

Ἐστερόγραφον.

Ἄγνοῶ, ἐὰν εἶνε ἀληθές, τὸ ἔμαθον ὁμως ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς.

Ὁ κ. Μυριανθούσης εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ταξειδίου του ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἐν δῶρον εἰς τὸν κ. Σπελτερίνη. Ἐρευνήσας τὴν βιβλιοθήκην του εὔρε μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν του βιβλίων καὶ τὸ *Πηθάλιον*. Ἐδίπλωσε λοιπὸν αὐτὸ ἐντὸς ἐφημερίδος καὶ τὸ ἀπέστειλεν εἰς τὸν τολμηρὸν ἀεροπόρον μὲ τὴν διάπυρον εὐχὴν νὰ τῷ χρησιμεύσῃ πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ἀεροστάτου.

Τσοπανάιος

Ο ΑΡΓΙΛΛΙΟΣ

Ποτὲ δὲν ἐφαντάσθηκα, ποτέ

Πῶς θὰ βρεθῆ θνητὸς εἰς τὴν ὑψήλιον,

— Ποῦ κι' ἂν περνᾷ ὡς κῆποινα *autorité* —

Γιὰ ἄργυρον νὰ πάρῃ τὸ ἀργίλλιον!

Μ' ἀφοῦ διὰ σπουδῆς καὶ διδαχῆς

Τὰς γνώσεις του ν' αὐξήσῃ δὲν ἐφρόντισε,

Ὡς εἶπέ τις τὰ μάλα νουνεχῆς,

Κι' αὐτὸν τὸν Χαρατζῆν ὑπερηκόντισε!

Ἀργύρης Χαξιώτης.

